

TUŽBALICA STAROG PSA

*Sam sam, već noć je
i u kući se smirilo sve.
Unutra je raspaljena vatra
unutra počiva moj gospodar.
leži u mekom krevetu od perja sve do
ušiju pokriven,
a ja na svojoj tvrdoj dasci
nad njegovim mirom bdijem.*

*Noć je bladna, ja ne spavam,
sa istoka duva vetar studen,
bladnoća mi se uvlači u kosti,
jer ja sam već star.
Kućicu koju mi je gospodar obećao
neću ni doživeti,
kroz trošan krov padaju kapi kiše,
slame tu već odavno nema više.*

*Noć je bladna i muči me glad,
moje vapaje ne čuje niko,
a i kada bi znao šta mi nedostaje
moj gospodar ne voli da mu se remeti mir,
Duga je noć i po deseti put
ližem činiju praznu,
kosku, koju sam sakrio
iskopao sam već odavno.*

*Često krpljeni lanac
samo grebe mi vrat,
doseže još nekib par koraka
I ja ga se nikada neću osloboditi.*

*Šta je sloboda neću saznati nikada,
Znam samo vernost šta je.
Ležim tako i čekam smrt
Jer će mi tek ona doneti slobodu.*

Nepoznati pesnik

